

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

16 iunie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Toma Nadejda, Nicolaev Ghenadie,

Alerguș Constantin,

a judecat, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, și de către inculpatul Djarmucașev Ruslan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014, în cauza penală privindu-1 pe

Djarmucașev Ruslan Asîlham, născut la 07 octombrie 1974, originar din or. Saratov, Federația Rusă, domiciliat în or. Drochia, str. Independenței 36;

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 16.01.2014 -23.04.2014 (prima instanță);
2. 05.06.2014- 04.12.2014 (instanța de apel);
3. 26.03.2015- 16.06.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, Djarmucașev Ruslan Asîlham a fost condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.82 Cod penal, la 5 ani 3 luni închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Leova din 07 decembrie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 6 ani 1 lună închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că Djarmucașev Ruslan la 05 decembrie 2013, aproximativ la ora 12:00, avînd drept scop sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului a pătruns în autocamionul de model „Man” cu n/î CJE 976, ce aparține cet. Tulba Igor, parcat pe str. Varnița 2, mun. Chișinău, de unde în

mod deschis a sustras bunuri în sumă totală de 1760 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată, precum și faptul că a solicitat de a se încheia tranzacția de împăcare cu partea vătămată, însă procurorul a refuzat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014 apelul inculpatului a fost admis, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Djarmucașev Ruslan a fost condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 82 alin. (2) Cod penal, la 3 ani 9 luni închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin încheierea Judecătoriei Leova din 07 decembrie 2012, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat că faptei comisă de către inculpat i s-a dat o încadrare juridică greșită, deoarece din ansamblul probelor administrate s-a stabilit incontestabil că acțiunile lui Djarmucașev Ruslan urmau a fi recalificate din art.187 alin.(2) lit. d), f) Cod penal în art. 187 alin. (1) Cod penal și a numi pedeapsă cu aplicarea prevederilor alin.(2) art. 82 Cod penal pentru recidivă deosebit de periculoasă .

Totodată, instanța de apel a considerat că paguba materială prin sustragerea bunurilor în sumă de 1760 lei nu poate fi apreciată ca fiind daună în proporții considerabilă, ori suma dată pentru o persoană care deține în proprietate un camion costul căruia este de ordinul a sute mii lei nu poate fi apreciat la considerabil, ba mai mult, sustragerea unui televizor, unui cablu și unui încărcător ca părți componente a dotării camionului nu putea afecta utilizarea bunului conform destinației, astfel semnul calificativ prevăzut a lit. f) alin.(2) art.187 Cod penal nu poate fi imputat inculpatului.

La fel, instanța de apel a concluzionat că nu s-a confirmat nici faptul pătrunderii inculpatului Djarmucașev R. în cabina camionului „MAN” cu n.î. CJE 976 la data de 05.12.2013, ori versiunea inculpatului că el a ridicat pachetul de lângă camion după ce două persoane au coborât din cabină și văzându-1 au aruncat acel pachet și au fugit de la locul crimei nu a fost apreciată și combătută prin probele administrate la dosar. Mai mult,

martorii Tulba Ig. și Spătaru E. au spus că au văzut de la o distanță de 100 metri că cineva era în mașină, dar nu putea vedea că anume inculpatul era în cabina mașinii. Venind de pe celălalt mal a râului Bîc, trecând peste pod și apropiindu-se de automobil au observat că o persoană avea ceva bunuri și fugea. Deci în acest aspect, ținând cont de circumstanțele concrete, de timpul necesar de a veni la camion de pe celălalt mal a râului Bîc, distanța de la locul unde se afla proprietarul în momentul în care a văzut că cineva este în camion și până la locul de parcare a camionului, identificarea persoanei doar în momentul în care proprietarul a sosit la camion, denotă că bunurile real puteau fi sustrase de altă persoană care le-a abandonat în timpul în care a fost somat, Djarmucașev R. a preluat televizorul și DVD-ul și doar la sosirea proprietarului a fugit de la locul crimei cu bunurile sustrase, după care s-a ascuns într-un colector de la sistema de canalizare . În acest aspect, instanța de apel a acceptat versiunea inculpatului că nu a pătruns în cabina camionului ci doar a sustras bunuri abandonate de alte două persoane lângă camion.

Astfel, instanța de apel a exclus din învinuirea formulată și semnul calificativ prevăzut la lit. d) alin.(2) art.187 Cod penal „prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință”.

Analizând în ansamblu probele administrate în raport cu concluziile instanței pe marginea faptelor comise, instanța de apel a calificat acțiunile inculpatului Djarmucașev R. conform art. 187 alin.(1) Cod penal - jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe, deoarece apelul inculpatului greșit a fost admis, invocînd următoarele motive:

- instanța de apel nu s-a expus, nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele expuse în sentința de condamnare care dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate. Astfel, analizînd probele administrate și cercetate pe caz s-a stabilit cu certitudine că nu sunt prezente careva dubii în probarea învinuirii, motivarea instanței de apel reprezintă doar niște versiuni din oficiu înaintate de către instanță în favoarea inculpatului, care nu au nici un suport probatoriu. La fel, cu toate că, inculpatul nu și-a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate, susținînd că nu a comis toate faptele indicate de procur în rechizitoriu, vinovăția lui a fost complet dovedită prin

probele acumulate și examinate în ședința de judecată. Astfel, instanța a motivat reîncadrarea acțiunilor inculpatului Djarmucașev R., prin aceea că în acțiunile inculpatului, nu s-au constatat cauzarea daunelor în proporții considerabile părții vătămate, precum și nu s-a constatat comiterea infracțiunii prin pătrundere în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință.

În acest sens, este de menționat că inculpatul vina a recunoscut-o parțial, însă a negat intenția de sustragere a bunurilor de la partea vătămată Tulba Igor, declarând că „în apropierea de gara de Nord, la trecerea de pietoni a văzut un camion din care au coborât două persoane, lăsând ușa deschisă. Trecând prin apropiere a intrat în camion și a luat un cablu și un încărcător, televizor sau DVD nu a luat”;

- vina inculpatului de comiterea infracțiunii imputate prin rechizitoriu se dovedește prin declarațiile părții vătămate Tulba Igor, declarațiile martorilor Spalatu Eugen, Condrea Andrei, Budi Vladislav, Rășchitor Marin, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.12.2013, procesul -verbal de examinare a obiectului din 05 decembrie 2013, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la fața locului din 27.12.2013;

- instanța de apel, recalificând acțiunile inculpatului, a pus la baza deciziei faptul, că paguba materială prin sustragerea bunurilor în sumă de 1760 lei, nu poate fi apreciată ca daună în proporții considerabile, deoarece suma dată pentru o persoană care deține în proprietate un camion, nu poate fi apreciat ca considerabilă, însă, în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) Cod penal caracterul considerabil și esențial al daunei cauzate prin infracțiune se stabilește luându-se în considerare atât valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudiciului drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Anume aceste prevederi legale de către instanța de apel nu au fost apreciate just la stabilirea pe caz a prejudiciului considerabil;

- cu referire la excluderea calificativului „cauzarea prejudiciului considerabil” este necesar de menționat că partea vătămată la urmărirea penală, a declarat că pentru el dauna cauzată prin infracțiune este considerabilă, acest fapt reiese din plângerea, și procesele verbale de audiere a părții vătămate, unde ultimul susține că prejudiciul cauzat prin infracțiune, suma de 1760 lei, este considerabil;

- faptul pătrunderii inculpatului Djarmucașev Ruslan în cabina camionului MAN cu n.î. CJE 976 la data de 05.12.2013, este confirmat prin însuși declarațiile inculpatului și a părții vătămate, precum și a martorilor expuse supra;

- în baza probelor cercetate în ședința de judecată a primei instanțe a fost constatată cu certitudine vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d),f) Cod penal, iar faptei comise de inculpat, instanța de fond corect i-a dat o încadrare juridică, deoarece prin ansamblu de probe cercetate, incontestabil s-a stabilit că în acțiunile inculpatului se prevăd indicii infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.(2) lit. d),f) Cod penal, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, cu cauzare de daune în proporții considerabile;

- mai mult, probele prezentate de către partea acuzării nu au fost puse la îndoială de partea apărării și nu a fost invocat nici un argument sau o circumstanță care ar determina nerecunoașterea acestora, precum și administrarea acestora cu încălcări de procedură penală. Respectiv, reieșind din aceste circumstanțe, toate probele care au fost prezentate instanței de judecată cu certitudine dovedesc vinovăția inculpatului.

4.1. În recursul ordinar declarat la 27 februarie 2014 de către inculpatul Djarmucașev Ruslan, prin care, fără a se indica vreun temei prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, pe motiv că nu a comis infracțiunea incriminată, la momentul comiterii infracțiunii, într-adevăr se afla lângă autocamionul de model „Man” cu n/î CJE 976, ce aparține cet. Tulba Igor, însă nu a sustras nimic din el, a văzut cum doi bărbați s-au apropiat de autocamion, apoi au fugit, însă organul de urmărire penală nu a ținut cont de aceste circumstanțe.

6. Judecând argumentele recursurilor în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră, că recursul inculpatului urmează a fi respins ca inadmisibil, iar al procurorului - admis, din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală sau parțială a hotărârii atacate și să rejudece cauza, cu pronunțarea unei noi hotărâri, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Or, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze parțial, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Conform art. 384 alin. (3), art. 410 alin. (1), art. 414 alin. (1), art. 417 alin. (1) pct. 8), art. 419 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

6.1. Cu privire la recursul ordinar declarat de procuror.

Judecând cauza, Colegiul penal lărgit constată, că instanța de apel, la examinarea apelului, greșit a stabilit că Djarmucașev R. urmează a fi condamnat în baza art. 187 alin. (1) Cod penal, recalificînd greșit acțiunile inculpatului.

În acest sens, Colegiul lărgit menționează, că prin rechizitoriu (Vol. I, f.d. 73-79), inculpatul Djarmucașev R. a fost învinuit de faptul, că la 05 decembrie 2013, aproximativ la ora 12:00, avînd drept scop sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin deteriorarea geamului a pătruns în autocamionul de model „Man” cu n/î CJE 976, ce aparține cet. Tulba Igor, parcat pe str. Varnița 2, mun. Chișinău, de unde în mod deschis a sustras bunuri în sumă totală de 1760 lei, prin ce i-a cauzat părții vătămate o daună în proporții considerabile.

Aceste acțiuni au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal – jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc de depozitare, cu cauzarea unei daune în proporții considerabile.

Colegiul lărgit invocă, că la calificarea sustragerii, săvîrșite cu cauzarea de daune considerabile (lit.f) alin.(2) art.187 Cod penal), este necesar să se țină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei.

Este necesar de luat în considerație că, chiar dacă aprecierea subiectivă de către victimă este importantă la stabilirea caracterului considerabil al daunei cauzate, aceasta nu trebuie să influențeze asupra regulii că prin sustragere poate fi cauzat doar un prejudiciu patrimonial efectiv (real). De aceea, nu trebuie confundat modul de determinare a prejudiciului patrimonial cu caracterul acestui prejudiciu.

Prin alt loc pentru depozitare – se subînțelege sectoare de teritoriu, inclusiv și curți ale caselor, menite pentru păstrarea permanentă sau temporară a bunurilor, utilate cu gard sau mijloacele tehnice sau asigurate cu altă pază; magazine-ambulante, limuzine, refrigeratoare, containere, safeuri, autocamioane și alte depozite de acest fel.

Astfel, din conținutul învinuirii înaintate inculpatului Djarmucașev R. rezultă că acesta a sustras deschis bunurilor altei persoane, pătrunzând în autocamion, prin deteriorarea geamului acestuia, cu cauzare de daune considerabile.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul lărgit consideră că în speța dată nu este dovedită prin probe cauzarea de daune considerabile (lit.f) alin.(2) art.187 Cod penal), din care motive nu poate fi menținută sentința în această parte și urmează a fi casată parțial.

Astfel, potrivit declarațiilor părții vătămate Tulba Igor date în cadrul urmăririi penale (Vol. I, f.d. 5) acesta a indicat că „prin faptă mi-a fost cauzat un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1760 lei”. Apoi, partea vătămată, fiind interogată în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe (Vol. I, f.d. 134) a invocat că „nu i-au fost întoarse careva bunuri”, nefăcând nici o referință la valoarea acestora și este sau nu considerabilă dauna pentru el. În instanța de apel, partea vătămată Tulba Igor, fiind legal citat (f.d. 182) nu s-a prezentat.

În acest sens, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel corect a menționat că „*paguba materială prin sustragerea bunurilor în sumă de 1760 lei nu poate fi apreciată ca fiind daună în proporții considerabilă, ori suma dată pentru o persoană care deține în proprietate un camion costul căruia este de ordinul a sute mii lei nu poate fi apreciat la considerabil, ba mai mult sustragerea unui televizor, unui cablu și unui încărcător ca părți componente a dotării camionului nu putea afecta utilizarea bunului conform destinației, astfel semnul calificativ prevăzut la lit. f) alin.(2) art. 187 Cod penal nu poate fi imputat inculpatului*”.

Călăuzitoare în acest sens sunt și prevederile doctrinale, care specifică că „*în acord cu alin. (2) al art. 126 Cod penal, la calificarea sustragerii, săvârșite cu cauzarea de daune considerabile, este necesar să se țină cont de faptul că caracterul considerabil al daunei pricinuite se stabilește luându-se în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acestuia, existența persoanelor întreținute de ea, alte circumstanțe care influențează esențial starea materială a victimei. Mai mult, determinarea valorii prejudiciului cu calificativul „considerabil” sau „neconsiderabil” îi aparține părții vătămate, care după convingerea sa lăuntrică, ținând cont de circumstanțele cărora*

aceasta le dă apreciere în mod conștient, este în drept să determine valoarea prejudiciului ce i s-a cauzat”.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel just a ajuns la concluzia că în speța dată nu s-a confirmat prin probe indicele calificativ „cu cauzarea de daune considerabile” prevăzut de lit.f) alin.(2) art.187 Cod penal, soluție ce și-o însușește pe deplin ca corectă.

Totodată, Colegiul lărgit consideră că instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că în acțiunile inculpatului lipsește calificativul „prin pătrundere în alt loc pentru depozitare”, deoarece faptul pătrunderii a fost recunoscut însuși prin declarațiile inculpatului Djarmucașev R. (Vol. I, f.d. 144), care a indicat, fiind interogat în prima instanță că „am trecut prin apropiere și am văzut că ușa era deschisă și am intrat în mașină...”. De asemenea, faptul pătrunderii în autocamionul părții vătămate de către inculpat a fost confirmat inclusiv prin declarațiile părții vătămate Tulba Igor (Vol. I, f.d. 133-134), care a relatat „sunt sigur că inculpatul a comis infracțiunea, l-am văzut în automobil, când a sărit era la o distanță de mine de 2 m”. Declarațiile părții vătămate Tulba Igor au fost susținute și prin declarațiile martorilor Spataru Eugen (Vol. I, f.d. 135-136), Condrea Andrei (Vol. I, f.d. 137-139), Rășchitor Marin (Vol. I, f.d. 140-141), Budu Vladislav (Vol. I, f.d. 142-143).

Invocînd doctrina națională și practica judiciară, la analiza noțiunii „pătrundere”, în viziunea instanței de recurs, prima instanță corect a constatat în speța dată că, inculpatul prin deteriorarea geamului a pătruns în autocamionul de model „Man” cu n/î CJE 976, ce aparține cet. Tulba Igor, parcat pe str. Varnița 2, mun. Chișinău. Faptul declarat de inculpat precum că, a fost în autocamion, însă nu a sustras nimic, nu este un motiv de recalificare a acțiunilor acestuia, precum a constatat instanța de apel, deoarece în cadrul examinării cauzei în fond dînsul a declarat că: „am trecut prin apropiere și am văzut că ușa era deschisă și am intrat în mașină, era un cablu și încărcător, la un moment dat am văzut că înspre camion se îndreaptă 2 persoane fugînd, atunci am înțeles că sunt proprietarii, eu am ieșit și am fugit, ei fugeau după mine; am luat din camion cablul și încărcătorul...”.

În acest sens, Colegiul lărgit consideră că în baza probelor descrise în sentință corect prima instanță a stabilit prezența calificativului prin pătrundere în alt loc pentru depozitare”, prevăzut de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, în acțiunile inculpatului Djarmucașev R.

6.2. Cu privire la recursul ordinar declarat de inculpatul Djarmucașev R.

Referitor la argumentele inculpatului, precum că nu a comis infracțiunea incriminată, Colegiul penal le respinge ca fiind inadmisibile, întrucât prima instanță, examinând și apreciind complet și obiectiv, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale cât și în cadrul ședințelor de judecată, cât ale apărării atât și ale acuzării, și anume: declarațiile inculpatului Djarmucașev R., declarațiile părții vătămate Tulba Igor, declarațiile martorilor Spataru Eugen, Condrea Andrei, Rășchitor Marin, Budu Vladislav, procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05 decembrie 2013, procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 decembrie 2013, procesul-verbal de verificare a declarațiilor părții vătămate la fața locului din 27 decembrie 2013 - just a ajuns la concluzia că inculpatul a sustras deschis bunurile părții vătămate Tulba Igor în sumă de 1760 lei, pătrunzând prin deteriorarea geamului, în autocamionul părții vătămate.

6.3. La stabilirea pedepsei inculpatului Djarmucașev R., Colegiul lărgit va ține cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, inclusiv de motivele expuse în sentință, precum și de faptul că inculpatul a recunoscut parțial vina, a comis infracțiunea fiind în stare de recidivă deosebit de periculoasă, antecedentele penale nefiind stinse, fapt ce impune aplicarea prevederilor art. 82, 85 Cod penal.

6.4. Pentru motivele expuse în pct. 6.1-6.3, Colegiul lărgit consideră că, recursul ordinar declarat de inculpat urmează a fi respins ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat, iar recursul ordinar declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea parțială a sentinței primei instanțe și totală a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei, și pronunțarea unei noi hotărâri în speța dată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către inculpatul Djarmucașev Ruslan.

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Tăut Dorina, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 decembrie 2014 și parțial

sentința Judecătorei Ciocana mun. Chișinău din 23 aprilie 2014, în cauza penală privind-1 pe **Djarmucașev Ruslan Asîlham**, **rejudecă cauza, pronunțând următoarea hotărîre.**

Djarmucașev Ruslan Asîlham se consideră condamnat în baza art. 187 alin.(2) lit. d) Cod penal stabilindu-i pedeapsa de 5 ani 3 luni închisoare, fără amendă.

Conform prevederilor art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită i se adăugă parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Ungheni din 19 aprilie 2011, fiindu-i numită pedeapsa definitivă de 6 (șase) ani închisoare, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei se va calcula din 16 iunie 2015, cu includerea termenului reținerii și arestului preventiv de la 05 decembrie 2013 pînă la 16 iunie 2015.

În rest, se mențin dispozițiile sentinței.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 15 iulie 2015.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Alerguș Constantin